

תוכנית של גולדמן, לצרף את תנועת-חרות להנהלת הסוכנות היהודית, תגרום למאבק חריף. תומכים בתוכנית הפרוג' רטיביס, הדסה, הצ"כ, הדתיים וחרות עצמה, המהווים יחד רוב, בעוד שבן גוריון מתנגד לה בחריפות. טענת גולדמן: מגוון לשחק בסוכנות לא-ציוניים, וזמנו יצוג מתאים למפלגה ציונית.

לפי תוכנית גולדמן יהיו כהנהלה החדשה שבעה בעלי תיקים 13 חברים בלי תיק (כרגע כל 20 חברי הנהלה הם בעלי תיקים). שבעת התיקים יחולקו לפי סדר החשיבות בין נציגי שבע מפלגות.

התיקים: עליה וקליטה, נוער וחלוץ, חקלאות, הדרכה וחינוך, יחסי ציבור, גברות, כלכלה. בעוד תיק החקלאות מוצע לרענן וייק, רוצה גולדמן שגירא יוספטל יהיה יושב-ראש הנהלה, כדי שיהיה מעין מתווך בינו לבין ביג"י. אנשי לבון תומכים בכך, מתוך תיקווה לטלק את יוספטל מן הממשלה.

בין הצ"כ נטושה מערכה על המקום השלישי של המפלגה בהנהלה, (אחרי ניומן ודולצ'ין). המועמדים, במקומו של מאיר גרוסמן: חיים לבנון, ברוך ויינשטיין. כדי לחזק את הקשר בין הסוכנות לכנסת, רוצה גולדמן כי גם מפלגות אחרות ישלחו חברים מרכזיים כחברים-בליתיק להנהלת הסוכנות. הזמנותיו: יערי או חזן ממ"מ; גילי מאזוז-העבודה; רפאל

המדתיים-לאומיים; באדר, בן-אליעזר או מרידור-חרות. על התיק לחרות יתחרו קלרמן, בוקשפן ושכטרמן, מאחר ש' יוניצ'מן אינו מעוניין בתפקיד שיחייבו להפתר מן הכנסת.

מנחם בגין עומד להיפגש עם נחום גולדמן. פגישת שני ה' אישים, שהיו רחוקים זה מזה בגלל תפקידו של גולדמן בהשגת הסכמי השילומים, היא סימן למיפנה ביחסיהם, על רקע של שיתוף-פעולה אפשרי נגד בן-גוריון.

ההתפתחות הבאה כמרי-חב: פניה ימנית חריפה של הדיקטטור העיראקי, עבד אל-כרם קאסם. תוך זמן קצר יתגלה כי קאסם הוא אנטי-קומוניסט קיצוני יותר. מעבד אל-נאצר, אחת ה' תוצאות: שיפור היחסים בין רעים וברית-המועצה, שהורעו לפני שנתיים, כאשר תמכה מוסקבה בבגדאד נגד קאהיר.

אל תופתע אם תישמע כי קרוב את הטענה שגופים ישי-ראלים נוטלים חלק פעיל בפער לות מעשיות נגד גופים נאציים בעולם, כולל פיצוץ אסיפות ומעשים דומים.

צפה לשערוריה נוספת כי הפתדרות המורים. השערוריה נ' געת לאה, קרן הביטוח ההדדי של המורים. אחרי שהוצע למורים להוציא את כספם מהקרן, שתחולט בקרוב, הת' ברר כי המובטחים יקבלו 67% מהערך הריאלי של הכסף שהשקיעו. מספר מורים יעלו את הדרישה לפתוח בחק' רה לאן נעלמו כספי הקרן.

פנחס לבון יגביר בהדרגה את פעולתו בין ערביי ישראל. פעולה זו מבוצעת בשקט, על-מנת שלא להתגרות בממשל הצבאי ובשאר המכ' שירים של נערי-הזוהר, ומטרתה ללכד את הערבים מטיבב להסתדרות ולטיעת' לבון במפא"י. פעולות קרובות: הנחת אבן-פינה לבניין גדול של ההסתדרות

בנצרת הערבית, הקמת איצטדיון-ענק לנצרת הערבית. הידיעה כי לבון דרש, בימי כהונתו כשר-הבטחון, לבטל את הימשל הצבאי, עוזרת לו להשיג פופולריות ברחוב הערבי, וביחוד בין 24 אלף הערבים שכבר הצטרפו להסתדרות.

סמי דיוויס הכן, הכרדן הנושיריהודי, שנשא השבוע את כוכבת הקולנוע מוי כריט, יבוא בעוד חודשים מספר לפדרת הופעות בישראל. סמי יפנה לממשלת ישראל לקבל תחת חסותה את הופ' עותיה, שכל הכנסותיהן יוקדשו כתרומה למוסד ממשלתי.

מועדון "מדרחה" הנוכחי של אחדות העבודה יימכר. להחלטה לחסל את המרתף, פנינת הרחובות ריינס-גורדון בתל-אביב, גרמה העובדה שלאחר שמדורה — שהיה בתחילת דרכו מועדון הבהומה התל' אביבית — הוגבל לחברי מפלגה בלבד, נשרו רוב האוהדים והלקוחות. כן השפיע צו בית-המשפט התל-אביבי, הדורש מן המועדון הבלתי-איטי לשמור על שקט בשעות הלילה. ייתכן כי לאחדות העבודה תפתח מועדון חדש, פתוח לקהל בלתי פולטי, במקום אחר.

(המשך מעמוד 4)
ירדני אל שבע, היו רק הד מידעות שהו' פיעו בשאר עתוני ירדן. תמצית: ישראל עומדת ליצור, בשיתוף עם צרפת, פצצה אטומית בעלת קרינה מגובלת, במטרה ל' הכניע את ערביי אלג'יריה ואת מדינות ערב המקיפות את ישראל!

היה זה אחד הצללים אותם הטיל הענן הכבד, שהחל מופיע בשמי המרחב לפני חודש, על ניבאו עתוני ארצות-הברית, ברי' טניה וצרפת כי הפצצה האטומית והמימי' גית תימצא תוך שלושה-ארבע שנים בידי ישראל ורע"ם (העולם הזה 1205 ו'1207).

עתונות

שליה טוטאלית

הצנוורה הצבאית הישראלית יכלה לה' גאות בשיא אחד: משך כל שנות קיומה עוד לא הוצא נגדה אף צרעל-תנאי אחד מטעם בית-המשפט העליון. השבוע נשבר שיא זה. בבניין המוצק של מיגרש הרוסים הירו'

שלה להשמיץ את נימוקיה, לפני שבית המשפט מחליט אם לקבל סופית או לדחות את הבקשה. כאשר קם שמואל רחביה, הפרקליט הצ' עיר והגמרן של העולם הזה, לטעון את טענותיו, הופתע להיחכה כי הפעם נמצא באולם נציג ממשלתי נכבד — סגן פרקליט המדינה, פליכס לנדא. הוא לא בא כשמוע פאסיבי. רק נפתח הדיון קם לנדא, ביקש את הבקשה בדלתיים סגורות. בזה נסתיים תפקידו. כאשר נתקבלה הב' קשה והקהל יצא מן האולם, יצא לנדא עמו. יתכן כי האמין שהבקשה תידחה ממילא. הוא ידע כי חוק החירום המאגד טורי מקנה לצנוורה סמכויות כה נרחבות (ראה הנידון). עד כי כל מערכה נגדה נראית כנואשת.

אופנסיבה כללית. יתכן כי השופ' טים לא חשבו כך. משך שעתים רצופות נמשך הדיון. השופטים, שקראו את המאמר המחוקק, נכנסו לעובי הקורה. ההחלטה, ש' הפתיעה את העתונות: לחייב את הצנוור ה' ראשי לבוא תוך 20 יום, להביא את נימוקיו (אם ישנם כאלה) מדוע לא יבטל את המח' קה, ירשה את פירסום המאמר. אחרי חודשיים, בהם יצאה הצנוורה ל' אופנסיבה כללית וכבשה שטחים רבים נוספים, היתה זאת הפעם הראשונה בה נתקלה במיכשול. תהיה ההחלטה הסופית של השופטים אשר תהיה: בעצם מתן הצ' על-תנאי הודיע בית המשפט לצנוור כי חופש-הדיבור בארץ עדיין איננו מוסקר לגמרי לחסדיו.

דיפלומטים האיש מאפריקה

אני עומד כאן ומדבר אליכם בשפה זרה. אשה לבנה צריכה לתרגם את דברי לשפה זרה אחרת. יותר מאשר בכל עת אחרת אני מרגיש עד כמה חסרה שפה משותפת לאיש השחור...

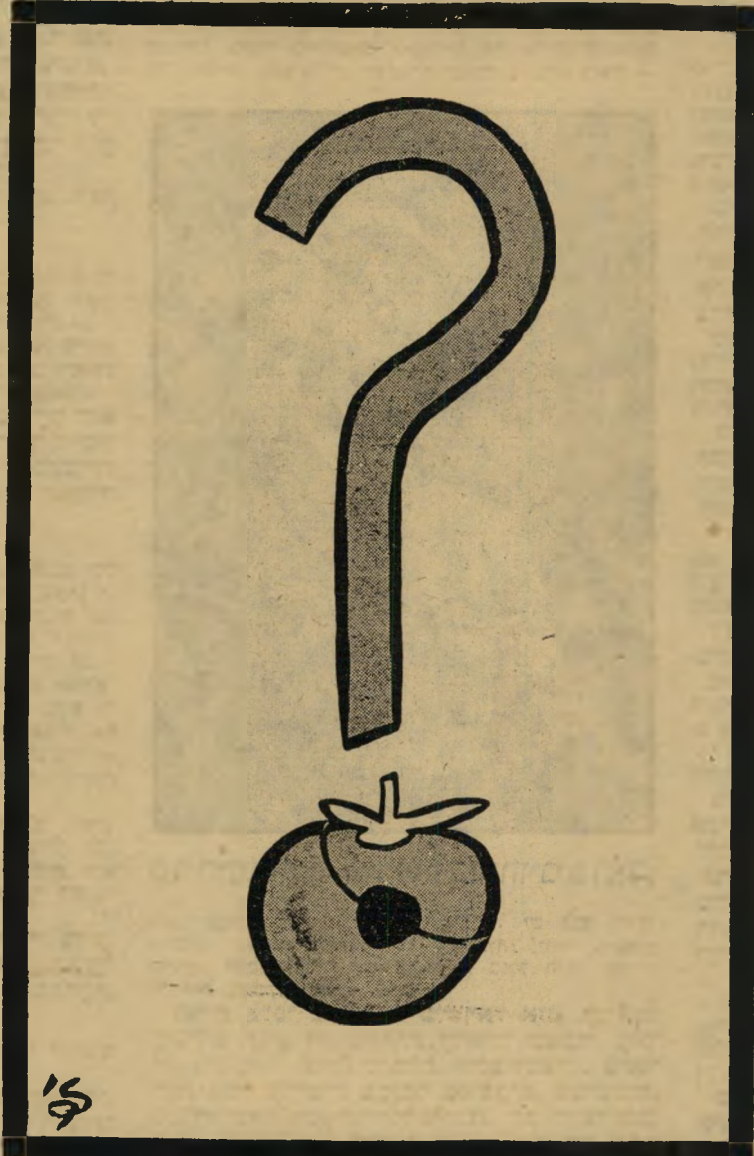
לא מכבר הייתי בכפר אירופי, ילדי הכפר רצו אחרי, כי אין הם רגילים לראות אנשים שחורים. הם קראו אחרי: לומומבה, קאזא' בבובו' מכאן למדתי לקח חשוב אחד: כל הרע שעושה איש שחור אחד, כולנו אחראים לו. לכן אני קורא אליכם: נהגו כאילו היה כל אחד מכם שגריר של ארצו. כולנו אחרי-אים למעשי כל אחד מכם...

כזלכם ראיחס פסנתר. יש לו מנענעים לבנים, ויש לו מנענעים שחורים. נסו להש' תמש רק במנענעים הלבנים. לא תשיגו אלא דיטהארמוניה צורמת. נסו להשתמש רק במנענעים השחורים. שוב דיטהארמוניה. אבל השתמשו במנענעים הלבנים והשחורים גם יחד — ותהיה לכם הארמוניה...

אתם תרגישו בבית בישראל, כי בישראל אין דנים אדם על פי צבע עורו, וכל עוד תהיו בישראל, תדעו כי הבית הזה הוא בית' כס. אם תבלו בנעמים, אל תבואו הנה. אבל אם תרגישו ברע, בואו הנה להתלונן... הוד מעלתו, השגריר של קהילת גאנה ב' ישראל, מר בדיאקו פוקו, עמד במרכז אולם השגרירות כטריבון רומאי, ידו האחת מורמת ורגלימתו הצהובה מגיעה עד כפות רגליו. הוא דיבר אנגלית, מזכירתו הלבנה תירגמה ל' צרפתית. במעגל ססגוני עמדו אורחיו — ראשי עיריות מרחבי היבשת השחורה ותל' מידי המכון-האסיאתי — רובם בתלבושות שבטיות מרהיבות-עין. אחרי כל משפט פרצו מפי האורחים קריאות הסכמה והתלהבות — "אויס! אויס! אויס!"

שליחות ליד ימין. היה זה ערב רגיל בחייו של פוקו (מתחרז עם "חוק הוא"), ה' איש המתחיל למלא מקום מרכזי יותר ויותר בחיי הדיפלומטיה במדינה, שהסכו אפורים מאז יצא את הארץ שגריר צרפת לשעבר, פיאר זילברי. לאדם שזו שימתו הדיפל' מאשית הראשונה, אין זה הישג מובטל. פוקו עלה לגדולה בארצו כעסקן מפלגתי, הגיע לתפקיד המזכיר הכללי של מפלגת ה' עבודה השלטת. העובדה שיד ימינו של קאממה אנקרומה נשלח לישראל, מלמדת כי לגבי גאנה, השגרירות בישראל היא בעלת חשיבות מיוחדת. אף שפוקו אוהב להציג את עצמו כאוהב חיים ותובב-הומור, משמטו בארץ רצינית עד מאוד. שגרירותו היא הנציגות האסרר קאית החשובה ביותר בישראל. פרט לשב' יריות הליברית, אך בעוד שליבריה שייכת לגוש המערבי והינה ראש-גשר אמריקאי באפריקה, שואפת גאנה לכתר המנהיגות על

הנמצא עדיין בפאריס, אחרי שסירב לקבל כמה תפקידים משרדיים במשרד-החוז' הצרפתי. שאיפתו — להיות שגריר צרפת בדאקאר, סנאגל, לא התגשמה עדיין.

מי אחר אי?

שלמי התכנסו שלושה שופטים עליונים — השופט יואל זוסמן, צבי ברנסון ומשה לנדוי — לדון בבקשה שהוגשה על-ידי עורך העולם הזה. טענתו: בשבוע שעבר פסלה הצנוורה את מאמרו הראשי, שהש' תרע על שני עמודים, יחד עם השער ה' ראשי של העתון, שהיה מוקדש לאותו עניין. הצהיר העורך בשבועה: המאמר לא הכיל שום פרטים בטחוניים שאינם ידועים בחי"ם ותובב-הומור, השימתו בארץ רצינית מדיני על אחד הנושאים החשובים ביותר לגורל המדינה, דבר המהה "שליה טו' טאלית של חופש הבהעה של האורח".

אפתעה באולם. כאשר אורח מבקש צרעל-תנאי נגד רשות ממשלתית, אין סרק' ליש המדינה נוכח במקום. הניון הראשון הוא בין המבקש והשופטים בלבד. על המבקש לספק את העובדות, לאשרן בשבו' עה. השופטים מחליטים על הבקשה לגופה. רק אחרי מתן הצרעל-תנאי מופנת הממ'

בנצרת הערבית, הקמת איצטדיון-ענק לנצרת הערבית. הידיעה כי לבון דרש, בימי כהונתו כשר-הבטחון, לבטל את הימשל הצבאי, עוזרת לו להשיג פופולריות ברחוב הערבי, וביחוד בין 24 אלף הערבים שכבר הצטרפו להסתדרות.

סמי דיוויס הכן, הכרדן הנושיריהודי, שנשא השבוע את כוכבת הקולנוע מוי כריט, יבוא בעוד חודשים מספר לפדרת הופעות בישראל. סמי יפנה לממשלת ישראל לקבל תחת חסותה את הופ' עותיה, שכל הכנסותיהן יוקדשו כתרומה למוסד ממשלתי.

מועדון "מדרחה" הנוכחי של אחדות העבודה יימכר. להחלטה לחסל את המרתף, פנינת הרחובות ריינס-גורדון בתל-אביב, גרמה העובדה שלאחר שמדורה — שהיה בתחילת דרכו מועדון הבהומה התל' אביבית — הוגבל לחברי מפלגה בלבד, נשרו רוב האוהדים והלקוחות. כן השפיע צו בית-המשפט התל-אביבי, הדורש מן המועדון הבלתי-איטי לשמור על שקט בשעות הלילה. ייתכן כי לאחדות העבודה תפתח מועדון חדש, פתוח לקהל בלתי פולטי, במקום אחר.